

està cridat a “evitar que els projectes d’inversió es perden per la falta de cooperació i pels excessius tràmits burocràtics”, segons el conseller Rafa Climent. El que fa aquest instrument de nova creació presentat el passat estiu és, doncs, reforçar el departament d’Atracció d’Inversions de l’Institut Valencià de la Competitivitat Empresarial, que fins ara havia estat el responsable, en l’administració valenciana, de canalitzar l’interès dels inversors potencials. La seua funció serà la d’assessorar, tramitar i realitzar el seguiment dels projectes d’inversió que satisfacen una sèrie de requisits preestablerts en matèria d’inversió, creació d’ocupació i desenvolupament econòmic.

De moment, el VID no ha entrat en funcionament. Resta a l’espera que s’aprove la Llei d’Impuls a la Inversió que l’ha de crear. En aquests moments, de fet, s’està en la fase de consultar els tècnics de totes les conselleries implicades i les cambres de comerç –que són organismes que estan en contacte directe amb els inversors internacionals– per acabar de perfilar el text legal.

A més, a principis d’octubre, l’actual directora general d’Internacionalització, María Dolores Parra, va visitar Múrcia per conèixer en primera persona la Unitat d’Acceleració d’Inversions (UNAI), destinada, com la VID, a funcionar com una finestra única.

La intenció del departament que dirigeix Rafa Climent és que la llei s’aprove abans que finalitze aquest any amb l’objectiu que el VID funcione a ple rendiments durant 2017. “La llei assegura per a l’inversor que en el termini de sis mesos sabrà si la seua inversió té o no té cabuda. Volem que la gent treballes amb seguretat i rigor i no amb criteris arbitraris com passava fins ara”, explica Climent.

El VID comptarà amb un comitè tècnic d’inversió, format per representats de les conselleries que tenen competències en ocupació, medi ambient, urbanisme i indústria, representants de l’IVACE i representants dels ajuntaments de les localitats que hagen d’acollir els projectes inversors. ●

RAFA CLIMENT

«Volem cosir el territori i reindustrialitzar-lo»

Durant anys va ser el principal valedor de l’economia del bé comú al País Valencià. Des de fa setze mesos és conseller d’Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball. Degà dels alcaldes nacionalistes al País Valencià, Rafa Climent es planteja com a repte recuperar els sectors primaris i secundaris. I avisa: Puerto Mediterráneo no s’adapta al model comercial que té en ment.

*Entrevista de Violeta Tena
Fotografia d’Eva Máñez*

L’any 2015 la inversió estrangera al País Valencià va ser de 254,4 milions d’euros. A anys de llum de les xifres de Madrid o Catalunya. Aquest és un territori amb parcs industrials, amb 712 àrees empresarials catalogades, amb un nivell alt de seguretat jurídica, amb índex de formació alts de la població jove. Per què el País Valencià resulta poc atractiu per als inversors estrangers?

—Falla tota la tramitació burocràtica i administrativa, que endarrereix i entrebanca els projectes. La nostra intenció és crear una oficina d’atracció d’inversions estrangeres, anomenada Valencian Investment Desk, que permeta coordinar l’activitat de les diverses administracions. Estem treballant en la llei per facilitar la implantació d’empreses estrangeres.

La nostra intenció és que hi haja seguretat jurídica, però encara hi ha reialles d’on venim. Les ATE [Actuació Territorial Estratègica, una figura de planificació creada pel PP] havien d’agilitar els procediments a set o vuit mesos i resulta que porten vuit anys de vigència i no se n’ha aprovat cap. Puerto Mediterráneo, l’ATE d’Alcoi, Ikea a Alacant... són exemples d’això. Cal, doncs, canviar tot el procediment per guanyar en agilitat però sense perdre garanties jurídiques per als inversors. El Consell no està en contra de cap inversió, però han de complir la legalitat.

—Darrerament la Conselleria de Territori ha descartat Puerto Mediterráneo, però emplacen els inversors a presentar un projecte nou. Als empresaris no els ha agradat la posició del Consell. Diuen que això espanta la inversió estrangera.

→ —Hi ha informes tècnics negatius i nosaltres ens hem de mantenir en la legalitat, independentment de quin siga el model que preferim. No diem no a la inversió, sinó que diem no a aquest ATE, tal com s'ha plantejat. Totes les inversions han de complir les normes i la legalitat. Que ningú dubte que nosaltres volem la creació de riquesa, però circumscriure'ns a la legalitat vigent va en benefici de tots.

—Al marge de les qüestions tècniques, el model de Puerto Mediterráneo és el model comercial d'aquest conseller?

—No. Continue apostant per un model de comerç de proximitat i útil a la ciutadania. Aquestes grans superfícies han d'estar basades en informes que confirmen que creen llocs de treball estables i de qualitat. El que no pot ser és que primer es crearen 2.000 llocs de treball, després 4.000... I així fins a 7.000. On hi ha el rigor?

Estem en un món global, però hem de pensar quants llocs de feina pot destruir un centre comercial així. Les persones han de ser el centre de la nostra inicia-

tiva política. Hem de supervisar quin és el model productiu que volem: un model que atenga les persones, que genere ocupació estable i de qualitat. I això es pot fer a través del comerç de proximitat.

—Però és un model que va a contracorrent dels hàbits de consum actuals.

—Jo crec que no són hàbits saludables. L'oci o la diversió de la majoria de la gent no pot passar pels centres comercials únicament. Calen altres fonts d'enriquiment social i personal, com ara passejar per la muntanya o visitar una exposició. No podem caure en la inèrcia del consum constant.

—Al principi de la legislatura va anunciar que presentaria una llei de comerç de proximitat durant 2016, però l'any està a punt d'acabar i res no se'n sap.

—La llei depèn del pla d'acció territorial del comerç. Ara estem en el procés de resoldre les al·legacions, tràmit que no hauria de tardar molt. Espere aprovar la llei el 2017.

—En el temps que portem de legislatura, ha posat molt d'èmfasi en la ne-

cessitat de canviar el model energètic del País Valencià. Això significa més horts solars i més aerogeneradors arreu del territori?

—L'economia del País Valencià ha de tenir dos pilars fonamentals per guanyar en estabilitat: el sector primari i el de la transformació, tot plegat conjugat amb innovació i reindustrialització.

Des del País Valencià volem fer una aposta ferma per canviar el model energètic a favor de l'autoconsum. Tenim el privilegi de disposar d'aquest recurs. El que no s'entén és que el Govern central l'octubre de 2015 aprovava un decret que penalitza l'autoconsum. Nosaltres anem en la direcció contrària: en la llei de mesures bonifiquem per la via de l'IRPF del tram autonòmic a totes aquelles persones que s'instal·len plaques solars. A més, hem donat tres milions en ajudes per estalvi energètic. Des del primer moment, i dins les possibilitats d'aquesta conselleria, hem apostat per donar més quota a l'energia sostenible.

—I en matèria d'energia eòlica? El Pla Eòlic Valencià està aturat i a l'espe-

ra de saber què en volen fer. No és una qüestió secundària, perquè es tracta d'infraestructures de gran impacte que solen generar rebuig social.

—Ens cal aclarir el pla edic. Hi ha zones no executades on ja s'ha decidit que cal tirar els plans arrere perquè els informes mediambientals són negatius. La resta de zones també estem mirant si les podem tirar arrere. I per últim estem estudiant si algunes zones que ja disposen d'aerogeneradors podrien acollir-ne més. D'altra banda, hem obert la porta a la instal·lació d'aerogeneradors de mida xicoteta, les anomenades minieòliques, per a ús de particulars. Abans que acabe la legislatura volem que s'haja produït un canvi substancial en aquesta matèria.

—Amb el turisme, les exportacions són l'altre gran motor de l'economia valenciana. L'any 2015 van créixer un 15%, fins als 28.557, i això situa el País Valencià com el segon territori més exportador. L'experiència ens demostra, però, que l'afany exportador s'apaivaga quan la demanda interna s'anima. Què pot fer aquesta Conselleria per evitar un relaxament en l'aposta exportadora de les empreses valencianes?

—Estem treballant amb totes les empreses que ja exporten i sobretot incentivem les pimes perquè s'hi sumen. I per a això és important la Direcció General d'Internacionalització i el seu contacte amb cambres de comerç i empreses. A més, estem tirant endavant projectes de missions comercials inverses i directes. Fa poc es va fer una missió a Iran, amb 18 empreses; hem estat a Cuba, a Ghana, a Rússia... Tenim previst fer un pla estratègic d'internacionalització en connivència amb l'empresariat que coordinarem amb les cambres de comerç. Aquest pla ens marcarà els països més emergents perquè la gent continue exportant i internacionalitzant-se. Volem que siga un pla obert, dinàmic, perquè hem detectat que un país pot ser molt interessant un any però no l'any següent.

Per una altra banda, hem ampliat les antenes comercials: quan arribarem en teníem tres i acabarem 2016 amb 25 perquè considerem que estar en el territori és objectiu essencial.

—Quin percentatge del PIB li agraria que, a mitjà termini, aportara la indústria a l'economia valenciana?

—Aspirem que represente el 25% del PIB perquè això ens dotaria dels fona-

ments per tenir una economia sanejada. La indústria aporta continuïtat a les trajectòries professionals. Enfront d'això, l'economia especulativa és pa per avui i fam per demà. Si volem viure en una societat cohesionada ens cal una economia productiva, real, basada en el primer i el segon sectors. Sé que el 25% sona a utòpic, ara que estem en el 17%, però si no ens marquem objectius ambiciosos, no arribarem a una societat més igualitària.

—Des que va arribar a la conselleria s'ha compromès amb diverses comarques a aprovar plans de reindustrialització. Tanmateix, critiquen que les promeses hi són però els diners no arriben.

—Aquest ha estat un any complicat per fer realitat polítiques territorials. Volem arribar a llocs on no s'ha arribat mai. Durant l'etapa del PP hi ha hagut una concentració de diners públics en molt poquets llocs. La nostra voluntat és revertir aquesta concentració perquè a totes les comarques, per poca gent que hi visca, arriben els diners perquè també ells són contribuents. Així, doncs, per 2017 arribaran els diners compromesos a territoris com els Ports i el Maestrat. A banda, a la Foia de Castalla, la Vall d'Albaida, Comtat... destinarem diners perquè certs polígons puguen guanyar en qualitat i tinguen més serveis. A la

«Volem fer una aposta ferma per canviar el model energètic, mitjançant l'autoconsum»

Safor i a la Vega Baixa aportarem 2,6 milions d'euros per a reindustrialització.

A més estem fent una llei d'àrees empresarials per identificar-les i tenir-les qualificades. Volem cosir el territori i reindustrialitzar-lo. És en això que consisteix la vertebració del territori. Tota la nostra acció té aquesta línia estratègica: per exemple, hem iniciat un projecte que es diu iniciativa social, amb el qual arribarem a 300 municipis. El territori és allargassat i hem de cuidar-lo al màxim. Òbviament preferiria disposar de 100

milions d'euros per fer-ho, però no és possible per la situació financera en què ens trobem. Amb tot, aquesta conselleria millorarà un 9% el seu pressupost respecte de l'any passat.

—Funcas ha pronosticat que l'any 2017 l'atur baixarà al País Valencià per sota del 20% (19,9%). Tenint en compte que fa cinc anys que estem instal·lats en xifres per sobre del 20%, és una bona notícia. Tanmateix, des dels sindicats adverteixen que l'ocupació que es crea continua sent precària i inestable.

—No seré jo qui rebatrà als sindicats. Tenen tota la raó. Hi ha un altre informe de Funcas que diu que entre l'any 2016 i 2017 creixerà el PIB un 5,5% i hi haurà 105.000 aturats menys, cosa que situaria l'atur al voltant del 18%. L'administració té el paper de crear confiança i posar les bases perquè els sectors productius generen ocupació. Jo no estic conforme amb els índexs d'atur que es pronostiquen; m'agradaria un atur tècnic. Però, amb tot, no es pot negar que estem millorant, a pesar de l'entrebanc seriós que suposa l'infrafinançament i la bola del deute. Tenim més de 43.000 milions de deute, dels quals un 70% els devem al Govern central pel FLA [Fons de Liquidat Autònom]. Només que el FLA ens condonara 20.000 milions d'euros, suposaria tenir 2.000 milions d'euros més en el pressupost. Això per a nosaltres seria la vida! Fins ara ja hem demostrat que podem fer moltes coses amb poc. Imagina't si tinguérem el que ens pertoca.

—Ara fa un any vam mantenir una entrevista en la qual va assegurar que estava convençut que l'economia del bé comú, de la qual vostè ha estat el gran valedor, és una proposta d'aplicació vàlida a tot el País Valencià. Ho manté ara que acumula un any d'experiència?

—Clar, continue pensant que és l'única via possible. Crec que moltíssima gent s'està donant compte que cooperar, col·laborar, que hi haja justícia social, democràcia... és el camí i la via per tenir èxit a llarg termini. Cada volta escolte més aquest discurs, també fins i tot entre l'empresariat. Fins fa poc no en senties a parlar, però de fa un temps ha esdevingut com més va més habitual. No podem instal·lar-nos en lògiques dels diners pels diners. Crec que el discurs de l'economia de bé comú va fent forat i això em satisfà. •